

Sygn. akt III KK 202/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **A. G. i G. B.**

skazanych z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 lipca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanych od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 4 marca 2013 r.,

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył A. G. i G. B. o to, że:

1. w dniu 20 października 2012 r. w markecie L. w Ł., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 48 sztuk opakowań kawy Lavazza ORO o wartości jednostkowej 19 zł oraz 30 sztuk opakowań kawy Lavazza ORO ziarnistej o wartości jednostkowej 19 zł, powodując

straty w łącznej kwocie 1482 zł na szkodę L. Polska Sklepy Spożywcze Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

2. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 28 września 2012 r. do 30 września 2012 r. w markecie L. w P., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 150 sztuk opakowań kawy Nescafe Classic oraz Nescafe Gold, powodując straty w łącznej kwocie 3000 zł na szkodę L. Polska Sklepy Spożywcze Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
3. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 1 września 2012 r. do 31 października 2012 r. w markecie L. w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, bliżej nieustalonej ilości opakowań kawy Nescafe Classic, Nescafe Gold oraz Lavazza, powodując straty w łącznej kwocie 5000 zł na szkodę L. Polska Sklepy Spożywcze Sp. z o. o., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
4. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 1 września 2012 r. do 31 października 2012 r. w markecie L. w M., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, bliżej nieustalonej ilości opakowań kawy Nescafe Classic, Nescafe Gold oraz Lavazza, powodując straty w łącznej kwocie 2000 zł na szkodę L. Polska Sklepy Spożywcze Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Do aktu oskarżenia dołączono wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonym za zarzucane im przestępstwa kar łącznych po roku pozbawienia wolności, kar grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych po 10 zł stawka i orzeczenie wobec nich solidarnie obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 11.482,00 zł.

Sąd Rejonowy w Ł., uwzględniając złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosek, wyrokiem z dnia 4 marca 2013 r., uznał A. G. i G. B. za winnych dokonania zarzucanych im czynów uznając, iż stanowią one ciąg przestępstw w

rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za czyny te na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył im kary po roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonych grzywnę w wysokości po 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonych do solidarnego naprawienia szkody, poprzez zapłatę na rzecz L. Sklepy Spożywcze Sp. z o.o. kwoty 11.482,00 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 12 marca 2013 r.

W czerwcu 2013 r. kasację od tego wyroku wniósł - na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. - Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonych. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zmodyfikowanych przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosków złożonych na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i wymierzenie A. G. i G. B. kar po roku pozbawienia wolności, kar grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych po 10 zł każda, z orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody, podczas gdy z oskarżonymi uzgodnione zostało wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W konkluzji kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok wydany został z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego, wymienionych w zarzucie kasacji, co miało istotny wpływ na jego treść.

Rację ma bowiem skarżący, że Sąd Rejonowy w Ł. nie dopełnił ciężących na nim obowiązków z art. 343 § 7 k.p.k. Przepis ten obliguje sąd do dokonania kontroli poprawności wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. pod względem zarówno formalnym, jak i merytorycznym. Przedmiotem tego rodzaju kontroli powinna być również, co oczywiste, kwestia zgodności propozycji zawartych we wniosku z treścią ugody pomiędzy prokuratorem i oskarżonym, gdyż

zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k., prokurator może wnosić o wymierzenie kar i środków karnych uzgodnionych z oskarżonym. Sąd, stosownie do treści art. 343 k.p.k., uwzględnić może bowiem jedynie uzgodniony wniosek. Powołane przepisy nie przewidują zaś możliwości skazania oskarżonego na warunkach innych niż te, które przedstawione zostały we wniosku uzgodnionym lub wynegocjowane później na posiedzeniu przed sądem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2007 r., II KK 258/07, OSNwSK 2007/1/250).

Tymczasem Sąd Rejonowy w Ł. wydał wyrok w tym trybie, mimo że wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy zawierał żądanie wymierzenia oskarżonym kar innych niż uzgodnione.

Z protokołów przesłuchania podejrzanych A. G. i G. B. z dnia 20 listopada 2012 r. i 17 stycznia 2013 r. wynika, że obaj podejrzani pouczeni o treści art. 335 § 1 k.p.k., oświadczyli, że chcą skorzystać z prawa skazania bez rozprawy. W dniu 17 stycznia 2013 r. został uzgodniony przez nich z prokuratorem wniosek o wymierzenie im za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. kar łącznych po roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres 5 lat próby, kar grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych po 10 zł oraz obowiązku naprawienia szkody i kosztów postępowania. Prokurator do aktu oskarżenia dołączył zaś wniosek o wydanie wyroku skazującego trybie art. 335 § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonym kar łącznych pozbawienia wolności w wymiarze po roku ale bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, z orzeczeniem kar grzywny w tożsamej wysokości oraz obowiązku naprawienia szkody w całości i kosztów sądowych.

W świetle art. 335 § 1 k.p.k. jest oczywiste, że prokurator składając wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary, nie ma uprawnień do modyfikowania proponowanej, w myśl ustaleń dokonanych z oskarżonym, treści orzeczenia. Jeżeli uzna, że nie zachodzą warunki do zaakceptowania uzgodnionej z oskarżonym treści orzeczenia, akt oskarżenia wnosi na zasadach ogólnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012 r., II KK 339/11., opub.: Legalis).

Z akt sprawy nie wynika też aby sąd uznał wniosek prokuratora za niewłaściwy albo wymagający dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści.

W konsekwencji, zaakceptowanie przez Sąd Rejonowy takiego wniosku i wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego, zamiast przekazania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych, prowadziło do rażącego naruszenia art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k. Zaistniałe w sprawie uchybienia, stanowiące rażące naruszenie prawa karnego procesowego, miały ewidentny wpływ na treść wydanego w stosunku do oskarżonych wyroku. Stąd też zachodziła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł.

W jego toku Sąd ten uwzględni powyższe uwagi. Ponownie rozpoznając sprawę może skierować ją na posiedzenie, o jakim mowa w art. 343 k.p.k., gdyż nadal istnieje w sprawie wnioski o skazanie oskarżonych bez rozprawy, ale jego uwzględnienie uzależnione jest od zmodyfikowania przez prokuratora w uzgodnieniu z oskarżonymi treści wniosku w taki sposób, aby odpowiadał on treści zawartej ugody. Alternatywą pozostaje rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych, a więc na rozprawie.

Kierując się powyższym orzeczono, jak w wyroku.